

smeltet om til Plovjern“. Hvor er den Udtalelse henne nu, eller rettere, hvor er den Mand, som staar bag ved den Udtalelse, henne nu? Nu staar han her som Forsvarer af Militærudgifterne og vil trøste os med, at det er meget værre i andre Lande. Nej, det er ingen Trøst for os, vi se paa Forholdene, som de ere her, og indrette vor Afstemning derefter.

Den højtærede Minister erkendte, at der var Dyrtid her i Landet. Men naar han maa erkende det — og det maa enhver erkende; det er en Kendsgerning —, er det underligt, at Staten vil være bekendt at byde Arbejdsmænd en Dagløn paa 2 Kr. 60 Øre til derfor at ernære sig selv og deres Familie. Jeg synes, der er Grund til ikke alene at staa og tale om Dyrtid, men ogsaa at afhjælpe Følgerne af den.

Saa sagde den ærede Minister, ja, han havde ogsaa tænkt paa Dyrtiden, han havde sine Kommissioner i Orden, de sidde og arbejde, og han skal nok lægge sine Forslag paa Bordet; den første Dag, naar Rigsdagen samles. Ja, det magte Ministrene — det tvivler jeg ikke om — at lægge Forslagene paa Bordet. Det have vi set, at det kan denne Regering saa udmærket godt: ved Samlingens Begyndelse lægge Forslag paa Bordet, men hvor ligge Forslagene ved Samlingens Slutning? Saa ligge de under Bordet, saa ere de ikke gennemførte. Det have vi set med mange af de største og vigtigste Sager, at Ministrene kunne lægge Forslag paa Bordet hvert Efteraar, men naar Rigsdagen gaar hjem, kunne de ærede Ministre samle dem op nede under Bordet. Men lad os nu, siden det altsaa ikke kan lykkes her at give disse Folk det Dyrtidstillæg, som de i høj Grad havde Krav paa at faa straks, haabe, at det maa lykkes ad den Vej, Ministeren mener, vi skulle frem ad. Jeg vil herved tilsige den højtærede Minister vor bedste Støtte, naar disse Forslag ligge paa Bordet, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister nu i den kommende Sommer maa vinde saa megen Sundhed og Kraft, at han bliver i Stand til ikke alene at lægge Forslagene paa Bordet, men ogsaa at føre dem igennem, saa de kunne ophøjes til Love.

Zahle: Den højtærede Finansminister kastede et stort Blik udover Europa, og det er jo undertiden rart at faa en videre Horisont, end vi i Almindelighed have under vore Forhandlinger i dette høje Ting. Men paa den anden Side, naar man skal have et saadant Fugleperspektiv over

Tilstandene Europa udover, skulle de ikke trækkes altfor meget forkert i Linierne, for ellers bliver Billedet ret stærkt fordrejet, og Sammenligningerne skulle ikke halte altfor meget. Det hjælper ikke, at den højtærede Finansminister siger, at den procentvise Del af vort hele Budget, som vi give ud til Militærudgifter, er ikke højere, end hvad man procentvis giver ud til Militærudgifter i mangfoldige af Europas andre Stater. For der er Forskel paa, hvad man i et lille Land som Danmark uden Kolonier naar med sit Militærvæsen, og hvad man naar i store europæiske Stater med deres store Kolonier, som de holde til Rigets Haand ved Hjælp af deres Militærvæsen, og som hjembringe dem enorme Indtægter, som i Virkeligheden, hvis det kunde opgøres, burde fradrages Militærudgifterne som en Indtægtsside. Saa blev det først Differencen, som blev den virkelige Militærudgift, som man kunde sammenligne med de danske Militærudgifter, for vi hjembringe ingen Indtægt som Resultat af vore Militærudgifter.

Den højtærede Minister sagde, at jeg har sammenlignet de to Budgetter og ikke Statsregnskaberne. Men naar jeg skulde sammenligne det nuværende Budget, faldt det dog naturligt for mig at sammenligne det med den tilsvarende Finanslov. Det er nu ganske rigtigt, at der siden den Tid er gjort en Forandring, saa at den højtærede Forsvarsminister for Øjeblikket og maaske for nogen Fremtid har bragt Budgetterne i nogen Overensstemmelse med Statsregnskaberne. Men om det Regnskab, som senere skal afgives, ogsaa vil være i Overensstemmelse med dette Budget, ja, maaske det vil; men hvem kan sige, om det slaar til? Det solideste er vistnok, at man sammenligner Finanslov med Finanslov og Statsregnskab med Statsregnskab. Lad os først se, om i den kommende Tid det Statsregnskab, der vil blive afgivet for det Finansaar, som nu snart indtræder, ikke kommer til at overstige den Finanslov, som nu snart vil blive vedtagen.

Den ærede Ordfører opholdt sig ved forskellige Enkeltheder, som jeg ikke skal følge ham i (Afbyrdelse), fordi de ere ganske uden nogen som helst Interesse. De spille for Totalbilledet ikke den allermindste Rolle. Det, der var mest holdbart, var maaske, at det Beløb, som jeg havde anslaaet Tillægsbevillingsloven til, hvilket jeg har været nødt til at tage kun som et anslaaet Beløb, da Tillægsbevillingsloven ikke er færdig endnu, kunde være noget for højt. Det skal jeg ikke sige